

Jerzy Zoń
„Niedzica”
Scenariusz widowiska plenerowego

Przedstawienie plenerowe „Niedzica” jest w zamierzeniu autora poetycką impresją, w której fakty przeplatają się z legendami, marzeniami i snami. Rozmach inscenizacyjny powinien uwypuklić magię miejsca, a także pokazać harmonijne współistnienie zapory wodnej i natury.

Przestrzeń widowiska

Akcja przedstawienia odbywa się w trzech planach przestrzennych:

- a) Przelew Stokowy
- b) Parking
- c) Tafla Wody

Muzyka

W spektaklu wykorzystane będą motywy muzyczne autorstwa Janusza Grzywacza, muzyka ludowa z okolic Krościenka i Niedzicy oraz kompozycje Sybeliusa.

Scenografia

W widowisku użyte zostaną duże formy scenograficzne, maszyny jeżdżące, meleksy, podnośniki widłowe, traktory, a także efekty specjalne, ogień i środki pirotechniczne.

Wykonawcy

Aktorzy Teatru KTO (20 osób)
Statyści i Tancerze zespołów ludowych (30 osób)
Zespół Joanny Słowińskiej
Aldona Jankowska

Przebieg widowiska

A. Kraina Szczęścia (Przelew Stokowy)

Pojawia się mnóstwo mrugających ogników. Kilkadziesiąt na biało ubranych postaci tańczy. Zapala się kilkanaście małych ognisk. Krzyki i nawoływania. Gonitwy i zabawy. Cała grupa przemieszcza się w dół, w kierunku Parkingu.

B. Karnawał Życia – Najeźdźcy (Parking)

Ten segment spektaklu składa się z dwóch części.

PIERWSZA opowiada o harmonii wspólnoty, której życie toczy się między czynnościami dnia codziennego a świętem, modlitwą, zabawą, urastającą do metafory wielkiego, wszechogarniającego karnawału, budzącego pragnienie by trwał wiecznie.

Mamy w niej trzy obrazy:

Ulicę, która nawiązuje w swej kompozycji do obrazów Breugle'a, a pomieszcza się w niej działania i zdarzenia rozpięte między narodzinami, miłością, śmiercią. Mające w nikłym świetle naftowej lampy ręce obmywające zwłoki, ręce kołyszące kołyskę, ręce dziewczęce obmywające swoje jędrne ciało, ręce garncarza, kowala, szlifierza noży, krzyki obwoźnego handlarza, hałasy bawiących się dzieci, sceny rodzajowe. Wszystko podległe jednemu rytmowi, rytmowi upływających dni, wschodów i zachodów słońca i księżyca, zmieniających się pór roku.

Ogród ten skrojony jest na miarę wyobraźni i potrzeb mieszkańców wspólnot z małych miasteczek i przedmieść. To Rajski Ogród. Pierwszego dnia stworzenia wpływają obłoki, potem suną drzewa rajskiej dżungli, następnie kwitnące ogrody i wirujące bukiety, dzicy mieszkańcy tego świata - zwierzęta, księżyc i słońce, a w końcu Pierwsza Para, w której wysłannicy bogów budzą miłość. Dzień siódmy otwiera pierwszy pocałunek Oblubieńców i staje się sygnałem do rozpoczęcia święta Wszelkiej Pomyślności i Płodności.

Wielka Rewia Wózków Dziecięcych otwiera

Karnawał, który jest przede wszystkim wyzwoleniem i rozluźnieniem ról społecznych. To nie anarchia, ale najwyższy przejaw demokracji, manifestacja ludzkiej podmiotowości. Czas zabawy, w której mieszają się fragmenty karnawałów różnych kultur i religii.

Część **DRUGA** opowiada o tragedii zbiorowości, która z irracjonalnych przyczyn, przy pomocy groteskowych metod i rekwizytów, dokonuje autodestrukcji i spustoszenia wykreowanego wcześniej świata. Na firmamencie, poprzedzony wybuchami i dymami, pojawia się Bóg Niezgody. Niknie i przepada karnawałowy krajobraz. Bóg Niezgody wykonuje triumfalny taniec.

Widz zobaczy czerwoną lunę nad lasem. Blask łuny i czerwony dym powoli otaczają cały Parking. Przed oczami publiczności rozegrają się dramatyczne

epizody: w kilku miejscach pali się trawa, oszalała matka ucieka w popłochu gasząc palącą się kołyskę, przebiegną w panicznym szale płonący ludzie – pochodnie, ludzie – dymy. Palące się krzesła, fragmenty stołów i innych przedmiotów domowych dopełnią atmosferę grozy. Najważniejszy epizod tego obrazu to mieszkańcy Niedzicy ratujący swój dobytek.

C. Zwycięstwo (Parking)

W końcowej części poprzedniej sekwencji przedstawienia na Parking wjeżdżają wózki widłowe, samochody, koparki, maszyny budowlane etc., animowane przez ludzi w białych kombinezonach – Inżynierów. Białe flary, białe światła, białe zadymienie zmieniają wygląd miejsca akcji. Tryumfalna parada Maszyn i Samochodów symbolizuje zwycięstwo Dobra. Nowe technologie, nowy styl życia, nowy ład.

D. Suita Żywiołów (Tafla Wody, Parking)

Final widowiska obfituje we wszystkie kolory światła. Po przeciwnej stronie zapory rozpalają się grafiki ogniowe oraz instalacje świetlne. Światłem efektywnym eksponowane są ściany zapory wodnej, a także słupy trakcji elektrycznej.

Kurtyna wodna, efekty pirotechniczne na tle muzyki skrzypiec kończą widowisko.